

Kirkonmäeltä

Mynämäen seurakunnan lehti 1•2020

SISÄLLYS

PÄÄKIRJOITUS - 3
Kristus nousi
kuolleista

EHTOOLLINEN
ON PYHÄ ATERIA - 4

KUVAGALLERIA - 6
Antti Kallion
virkaanasettaminen

ARKKIPIISPAN PÄÄ-
SIÄISTERVEHDYS - 8

VIRSIMUSKARISSA - 10
Lapsen tasolta tavoit-
taa koko perheen

KAPPELI-ILLAT - 12
Kokoavat väkeä

KIRKON HALLINTO - 13
Mynämäen omat
edustajat

LAMPOLASSA- 14
Huhtikuu on
karitsojen aikaa

HENKILÖKUNNAN
KUULUMISIA - 15
Heli Nurmi

KORKEIMMAN
SUOJASSA - 16

f

Seuraa myös Mynämäen seurakunnan Facebook-sivua. Poikkeusaikana siellä on paljon toimintaa.

Kirkonmäeltä 1 • 2020
Mynämäen seurakunnan
tiedotuslehti

JULKAISIJA

Mynämäen seurakunta
VASTAAVA TOIMITTAJA

Antti Kallio

TOIMITUS

Anna-Liisa Hyrsky-Heikkilä
TAITTO

Kati Vuorela/Lovetus

PAINO

Paino-Kaarina Oy

Kansikuva Antto Raali

Kirkonmäeltä-lehden toimittaminen on siirtynyt takaisin Anna-Liisa Hyrsky-Heikkilälle. Hän toimi aiemmin tässä tehtävässä vuosina 2009-2013 ollessaan seurakunnan osa-aikainen lähetys- ja tiedotussihteeri. Vuodesta 2014 asti hän on työskennellyt Turun arkkihiippakunnan tuomiokapitulissa viestinnän tehtävissä. Mynämäen seurakunnan luottamushenkilönä ja vapaaehtoisena seurakunnan työ on kaikilta osin lähellä hänen sydäntään.

– Meillä on uskottu merkityksellinen viesti Jumalan valtakunnan todellisuudesta ja Taivaan Isän varauksettomasta rakkaudesta meitä kaikkia kohtaa. Viedään sitä yhdessä eteenpäin täysin purjein!

KIRKKOHERRANVIRASTO

Mynämäen Pappila
Keskuskatu 17 B,
23100 Mynämäki

02-430 8476

mynamaen.seurakunta@evl.fi

Avoinna ma, ti, to ja pe klo 9-12
tai sopimuksen mukaan.

Virkatodistukset, sukuseivitykset, kirkolliset toimitukset, hautapaikat, haudanhoidot sopimukset, srk- kotien varaukset.

PAPIT

Kirkkoherra Antti Kallio
044-0303049

Pastori Marja-Liisa Nygren
044-0305005

Vt. kappalainen
Heli Nurmi (31.8. asti)
044-0305003.

DIAKONIAITYÖ

Vanhustyö ja lähetyssihteeri
Heidi Hyytinen 044 331 2491

Taloudellinen avustaminen
ja erityisryhmät
Sanna Jalonen 044 330 7055

Vanhustyön projektityöntekijä
Marja Laihi 044 330 1430

TALOUSTOIMISTO

Talous- ja kiinteistöasiat
avoinna ma, ti to ja pe klo 9-12

Leena Elias 044-0308475
Tarja Elo 044-0305008
Erik Ekholm 044-3312490

www.mynamaenseurakunta.fi
www.mietoistenkappeli.fi

Työntekijöiden sähköposti:
etunimi.sukunimi@evl.fi

Hyvää Pääsiäistä! Kristus nousi kuolleista!

PÄÄKIRJOITUS

Tämän lehden ilmestyessä elämme poikkeuksellisissa tilanteissa. Ensimmäisen kerran sotien jälkeen on maassamme poikkeusolot. Valmiuslaki on tällöin voimassa. Viimeisen kerran jotakuinkin vastaavat olosuhteet olivat sotien aikana. 13.3.2020 tuli täyteen tasan 80-vuotta talvisodan loppumisesta. Mynämäen seurakunnassa muistimme tuota päivää ennalta sovitusti ja soitimme kaikissa kirkoissa kirkonkelloja klo 10.55-11.00. Tämän lisäksi vietimme muistojuhlaa seurakuntakodissa. Näiden tapahtumien jälkeen olemme siirtyneet poikkeustilaan. Tilanne muuttuu nopeasti, mutta sen tiedämme tämän tekstin painohetkellä, että valmiuslaki on voimassa ainakin 13.4 saakka (2. pääsiäispäivä).

Kun Suomi oli hädässä talvisodan aikana kääntyi kansa Jumalan puoleen. Presidentti Kyösti Kallion rukous silloin puhuttelee

ja opettaa meitä tänäkin päivänä korona-viruksen torjumisessa:

Herra, Sinä olet Golgatan ristillä voittanut pimeyden vallat. Niiden täytyy väistyä myös tänään, koska ylistämme Sinun nimeäsi niiden ylitse. Tähän me uskomme, sillä Sinä voit myös meidän aikamamme varjella ihmiset saatanalliselta eksytykseltä. Herra armahda meitä.

Jumala on hyvydessään antanut meille ihmisille sekä lain että evankeliumin. Lain olemukseen kuuluu valtio, josta vuoden 1948 ilmestyneen katekismuksen yhteydessä opetetaan: ”Kansamme käsitys vapaudesta ja oikeudesta on saanut ilmauksensa laissa. Oikeusjärjestyksen ylläpitämisen Jumalan on antanut valtion tehtäväksi”.

Evankeliumi taas tulee meidän luoksemme nyt hyvin konkreettisesti tänä pääsiäisenä.

Olemme nyt eräänlaisen ”pakkopaaston” ajassa, mutta tämäkin paasto loppuu pääsiäisen iloon. Kristus kärsi ja kuoli pääsiäisenä, mutta viimeinen sana ei ollutkaan kuolemalla, vaan ylösnousemuksella. Kristus nousi kuolleista! Samoin tämäkin poikkeuksellinen kevät 2020 tulee sisältämään vastoinkäymisiä ja murheita. Suoraan sanottuna korona-virus on yhteinen vihollisemme, mutta Jeesuksessa olemme voittajia. Käy miten käy. Ja lopuksi kaikki menee hyvin, koska ”Jeesus on tie, totuus ja elämä”.

Kun minä ajattelen: ”Minun jalkani horjuu”, niin sinun armosi, Herra, minua tukee. Kun minulla on sydämessäni paljon murheita, niin sinun lohdutukseksi ilahduttaa minun sieluni. Psalmi 94:18-19

Antti Kallio

Kuva Anna-Liisa Hyrsky-Heikkilä

Ehtoollinen on pyhä ateria

Kiirastorstaina muistetaan sitä, miten Jeesus asetti ehtoollisen opetuslapsilleen. Juutalaisella pääsiäisaterialla juhlietaan sitä, miten Jumala vapautti Israelin kansan Egyptin orjuudesta n. 1400-1200 vuotta ennen ajanlaskua. Jeesuskin nautti tällaisen pääsiäisaterian elämänsä viimeisenä ateriana, joka rakentui lampaan, kitkerien yrttien ja happamatoman leivän nauttimisen sekä, neljän viinimaljan juomisen ympärille.

Ei ollut mikään sattuma, että Jeesuksen elämän viimeinen ateria oli juuri juutalainen pääsiäisateria. Jeesus näytti tällä konkreettisella syömisellä ja juomisella, että hänen kauttaan Jumala nyt tuo uudenlaisen pelastuksen. Pelastuksen, joka ylittää jopa Jumalan pelastustyön Egyptin orjuudesta.

Jeesus siunasi tarjolla olevan viinin ja happamatoman leivän ja jakoi opetuslapsilleen. Hän kertoi, että ilta olisi hänen viimeisensä mutta hän olisi heidän kanssaan jatkossakin tämän asettamansa leivän ja viinin kautta ja olisi itse läsnä ehtoollisen leivässä ja viinissä.

Viettäessämme ehtoollista kohtaamme siinä elävän Jeesuksen. Jeesus on siis todellisesti läsnä. Uskon kautta saamme syntimme anteeksi. Ehtoollinen yhdistää meidät Jeesuksen meille hankkimaan pelastukseen. Jeesus maksoi hinnan omalla verellään ja vei kuolemalta vallan. Meidätkin vapautettiin näin Jeesuksen työn kautta synnin orjuudesta. Ehtoollinen on yhteyden, ilon, anteeksiantamuksen ja kiitoksen ateria. Voimme ajatella, että ehtoollispöydässä kohtaa maanpäällisen seurakunnan lisäksi jo perille taivaaseen päässyt seurakunta.

Ehtoollinen ei ole mikään suoritus, voit astua levollisesti pöytään. Voit olla aivan hiljaa. Siinä toimii itse Jumala. Sinun ei tarvitse tehdä muuta kuin ottaa vastaan.

MITEN EHTOOLLISELLA TOIMITAAN?
Pappi lausuu ehtoollisen asetussanat. Asetussanoissa muistutetaan siitä, miten Jeesus siunasi leivän ja viinin viimeisellä ateriallaan. Kun pappi lausuu asetussanat, hän siunaa ehtoollisaineet ja tekee ristinmerkin niiden päälle. Kun ehtoollisaineet on siunattu, ne ovat Kristuksen todellinen ruumis ja veri. Jeesus on läsnä ehtoollisessa.

Ehtoollisleipä (öylätti) on yleensä tehty vehnästä mutta pyytämällä saat myös gluteenittoman vaihtoehdon. Pyyntöä ei tarvitse esittää papille ennen ehtoollista vaan ehtoollisen jaon yhteydessä riittää, sillä gluteeniton vaihtoehto on aina valmiina.

Piispankokouksen päätöksen mukaan viinin tulee olla viiniköynnöksen antia. Ehtoollisviinissä on alkoholia mutta voit halutessasi pyytää alkoholitonta viiniä. Tämä pyyntö on hyvä esittää hyvissä ajoin ennen jumalanpalvelusta, koska yleisesti ottaen on varauduttu tavalliseen viiniin. Voit nauttia myös pelkän viinin tai leivän tai saada siunauksen, jos näin mieluummin toivot.

Yleensä alttarikaiteen viereen polvistutaan mutta ehtoollisen voi vastaanottaa myös seisten. Usein on käytössä niin sanottu jatkuvan pöydän käytäntö, eli alttarikaiteen ääreen voi tulla sitä mukaan kuin paikkoja vapautuu. Ehtoollinen on pyhä hetki, joten annathan toisille ja itsellesi mahdollisuuden hiljentyä.

Ehtoollinen ei ole mikään suoritus, voit astua levollisesti pöytään.

Herramme Jeesus Kristus, sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää se minun muistokseni. Samoin hän otti maljan, kiitti ja sanoi: Ottakaa ja juokaa tästä, te kaikki. Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne syntien anteeksiantamiseksi. Niin usein kuin te siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.

KUKA VOI OSALLISTUA?

Ehtoolliselle voi osallistua jokainen konfirmoitu kirkon jäsen. Kastettu lapsi voi osallistua ehtoolliselle yhdessä vanhempiensa tai muun aikuisen kanssa. Hän voi myös nauttia pelkän leivän. Lapsi voidaan myös vain siunata, jos hän ei halua ottaa vastaan ehtoollista, tai ei vielä tunnista ehtoollisen merkitystä.

Lapsen kanssa ehtoolliselle tuleva aikuinen kertoo ehtoollisen jakajalle, annetaanko lapselle siunaus vai ehtoollinen. Lapsi voi myös nauttia vain ehtoollisleivän tai kastaa ehtoollisleivän viinipikariin. Ehtoollinen voidaan antaa myös ei-jäsenelle, joka on sairaana tai hätätilassa ja käsittää ehtoollisen merkityksen. Käytännössä ehtoollisvieras päättää

itse osallistumisestaan, sillä ehtoollisen jakajat eivät tutki osallistumisoikeutta. He jakavat ehtoollista kaikille sitä pyytävälle.

Seurakuntalainen voi toimia ehtoollisavustajana. Pappi jakaa aina edellä leivän ja avustaja viinin. Myös lapset voivat toimia avustajina. He avustajat leivän jakamisessa kantamalla leipälautasta. Pappi voi antaa oikeuden avustaa. Mynämäessä ehtoollisavustajat ovat saaneet koulutusta tänä vuonna. Vastaavaa koulutusta voi kysyä suoraan kirkkoherralta.

Valitettavasti tänä poikkeusaikana emme voi vietää ehtoollista, mutta tilanteen normalisoituessa olet tervetullut yhteiseen ehtoollispöytään.

Teksti ja kuvat Anna-Liisa Hyrsky Heikkilä

Antti Kallion virkaanasettaminen

Juhlassa oli mukana myös Antin koko perhe: Ilja, Elsa, Arttu, Alma sekä Hanna-puoliso.

Mynämäen kolme edellistä kirkkoherraa olivat myös paikalla: Tapani Kujala, Jouko Kotisalo ja Aarre Mäkinen.

Kirkkoherran lämpimän haastattelun jälkeen saimme näytteen myös hänen pallon käsittely taidoistaan virallisen EM-jalkapallon kanssa.

Musiikista vastasi kantoreittemme lisäksi Tuomas Markkula ja Toivo-Olavi Välvä ja Aava Peltola.

Piispa Kaarlo Kalliala asetti Antti Kallion Mynämäen kirkkoherran virkaan 1.3.2020. Kirkko täyttyi seurakuntalaisista ja tunnelma oli lämmin.

Piispan kehoitus koskee meitä kaikkia: ”Ottakaa hänet rakkaasti vastaan, tukekaa häntä hänen työssään ja kantakaa häntä rukouksissanne Jumalan eteen.”

Tekstit Anna-Liisa Hyrsky-Heikkilä
Kuvat Petri Hömppi, Antto Raali ja Pekka Heikkilä

VALOISASTI KOHTI TULEVAA **Arkkipiispan pääsiäistervehdys 2020**

Maaailman menosta on helppo löytää epäkohtia ja huolenaiheita. Niitä tulvii tietoisuutemme läheltä ja kaukaa. Itse kunkin elämässä riittää asioita, jotka ovat omiaan herättämään levottomuutta. Tuntuisi paremmalta, jos voisi olla täysin varma tulevasta käänteistä ja jos ne vielä noudattelisivat sitä, mitä on toivonut.

Elämän kulkua on kuitenkin mahdotonta tarkalleen ennustaa. Kovin helposti oletuksena on, että ennen oli paremmin ja asiat menevät aina vain huonompaan suuntaan. Huolenaiheet eivät jätä rauhaan eikä murehtiminen laannu.

Jeesuksen seuraajille nämä tunnelmat tulivat tutuiksi. Yhteinen Jerusalemin matka päättyi heidän kannaltaan katastrofiin, Herran kuolemaan ja hautaamiseen. Jäljelle jäi vain neuvottomuutta, surua ja täysin epävarma tulevaisuus.

Ahdistus ja huoli eivät kuitenkaan ole todellisuuden koko kuva. Pääsiäisen sanoma muistuttaa, että vaikka tulevaisuus pysyy tuntemattomana ja osin epävarmanakin, sen päätepiste on lopulta valoisa. Vaikka näköpiirissä erottuu vaikeita asioita, ne eivät kerro kaiken lopputulosta.

Jeesus nousi kuolleista. Hänen hautansa on tyhjä. Kuolema ei merkitse kaiken loppua. Toivolla ja tulevaisuudella on pysyvä ja vankka perusta.

Enkeli kääntyi naisten puoleen ja sanoi:

**ÄLKÄÄ TE PELÄTKÖ. MINÄ TIEDÄN,
ETTÄ TE ETSITTE RISTIINNAULITTUA JEEUSTA.
EI HÄN OLE TÄÄLLÄ, HÄN ON NOUSSUT KUOLLEISTA,
NIIN KUIN ITSE SANOI. MATT. 28:5-6**

Tapio Luoma, Arkkipiispa

Lapsen tasolta tavoittaa koko perheen

Teksti Simo Ahtee
Kuvat Simo Ahtee

Mynämäen Pyhän Laurin kirkon virsimuskarissa saa kokea kirkon niin konkreettisesti kuin vain mahdollista. Kirkkosalissa vilisee runsaasti lapsia vanhempineen. Pienet kädet loiskuttavat kastemaljan vettä, sitten suunnataan syyttämään rukouskynttilöitä ja lopuksi istahdetaan laulamaan alttarin edustalle. Lorut, laulut ja liikkuminen osallistavat koko muskarin ajan.

Mynämäen seurakunta keskittyy Realismi ja toivo -hankkeessa erityisesti jumalanpalveluselämän ja yhteisöllisyyden kehittämiseen. Lasten ja perheiden näkökulma on vahva.

Varhaiskasvatuksen ohjaaja **Tytti Poutanen** mukaan lähtökohdat ovat hyvät, sillä seurakunta on ollut jo valmiiksi lapsiystävällinen. Perhekirkot, Yö kirkossa ja Kirkkosalapoliiisit ovat olleet suosittuja tapahtumia.

- Olen ollut täällä töissä 1990-luvulta lähtien, ja kehitystä on tapahtunut koko ajan erityisesti jumalanpalveluselämässä. Lapset eivät ole enää kohteita, vaan he tekevät ja osallistuvat. Se on ollut paljolti kiinni meistä työntekijöistä. Olemme oppineet matkan varrella.

Poutanen ja kanttori **Jenni Urponen** toivat virsimuskarin Mynämäkeen viime syksynä. Apuna on Lasten Keskuksen julkaisema Virsimuskari-kirja, joka on koottu jumalanpalveluskaavan mukaisesti. Urponen on ollut kirjoittamassa sen materiaalia. Virsimuskari pohjautuu suosittuun tanskalaiseen Babysalme-sang-toimintaan.

Muskari kokoontui ensimmäisen kerran neljänä keskiviikkona ennen Mikkelinpäivän messua. - Tavoitteena on tehdä kirkkotila ja jumalanpalveluksen laulut tutuiksi lapsille ja vanhemmille

ennen messua. Vanhemmat ovat tulleet kiittelemään, miten kirkkoon on ollut hauska tulla ihmettelemään ja tutustumaan, Urponen toteaa.

Pienet kädet loiskuttavat kastemaljan vettä, sitten suunnataan syyttämään rukouskynttilöitä ja lopuksi istahdetaan laulamaan alttarin edustalle.

Kuvatunnelmia virsimuskarista. Virsimuskari päättyy rennoissa merkeissä lauluun. Muskari tarjoaa myös vanhemmille hyvän mahdollisuuden tutustua jumalanpalveluselämään.

Lapset pois piiloista

Vanhemmat ja lapset käyvät kirkkoon tapahtumiin monessakin mielessä käsikkäin. Siksi Mynämäessä on huomattu, että esimerkiksi jumalanpalvelukset tulisi suunnata kaiken ikäisille. Niistä pitää osata myös viestiä.

- Olemme miettineet somekampanjaa, jossa päivitettäisiin messumaistiaisia. Tällä tavoiteltaisiin työikäisiä ja sitä nuorempia, eli linkitytään taas perheisiin, Poutanen miettii.

Urponen ja Poutanen muistuttavat, ettei lapsia tarvitse piilotella. He keuhvat Liedon kirkon lasten puuhapistettää, joka ei sijaitse kirkon takaosassa vaan lähellä alttaria. Siitä olisi hyvä ottaa oppia. - Kirkkotiloja on lähdetty kehittämään lapsiystävällisiksi muun muassa hankkimalla Mynämäen kolmeen kirkkoon yhtenäistä puuhamateriaalia. Tekisimme joka kirkkoon kirkkopesän. Tämä on vielä työn alla.

Tärkeää on lasten ja nuorten osallistaminen. Mynämäessä lapset ovat päässeet ehtoolisavustajiksi jo pariinkin otteeseen. Piispantarkastuksessa ja kirkkoherran virkaanasettamisessa tätä tehtävää sai kokeilla **Mandi Poutanen**.

- Aluksi jännitti, mutta onnistumisesta tuli hyvä olo. Kannattaa uskaltaa. Monet ikäiseni voivat

ajatella, että kirkossa on tylsää, mutta nuoria pitää kannustaa lähtemään mukaan.

Mandi Poutanen huomauttaa, että ajankohdalla on merkitystä aktiivisuuden kannalta, ja samantyyppiset ovat huomanneet aikuisetkin.

- Olemme pohtineet, millaista viikolla oleva jumalanpalveluselämä voisi olla ja mihin kellonaikoihin tapahtumia olisi hyvä järjestää. Löytyisikö sijaa erilaisille viikkomessuille, jollaisia alkuvuodesta jo järjestimme, Tytti Poutanen tuumii.

Voimaa paikallisesta yhteisöstä

Poutanen ja Urponen toivovat, että Realismi ja toivo hankkeen kautta opittaisiin ymmärtämään seurakunnassa ja seurakuntalaisissa jo olemassa olevien voimavarojen arvo. Paikalliset yhdistykset, ammattilaiset ja osaajat voivat tulla osaksi yhteisöä, johon kirkkokin kuuluu. Mynämäessä esimerkiksi Yhteisvastuu-iltamat toteutettiin vapaaehtoisvoimin, ja tapahtuma keräsi mukaan kaiken ikäisiä.

Poutanen ja Urponen odottavat innolla tulevaa. - Nyt olemme kun päässeet tähän sisään pienemmän työryhmän kanssa, odotan että pääsemme toteuttamaan suunnitelmia koko työyhteisössä, Poutanen sanoo.

Luvassa ilta, jossa mietitään yhteisöllisyyden kehittämistä vapaaehtoisten, luottamushenkilöiden ja seurakunnan työntekijöiden kanssa.

Kirkon elämää voi tehdä tutuksi vaikkapa ehtooliskoulutus. Sellainen on Mynämäessä järjestetty kevään aikana jo kaksi kertaa ja kokemukset ovat olleet rohkaisevia.

- Kävimme vapaamuotoisesti läpi ehtoolista ja esimerkiksi suntio esitteli ehtoolisvälineistöä. Yksi koulutukseen osallistujista pääsi heti jakamaan ehtoolista, Urponen kertoo.

Artikkeli on ilmestynyt Turun arkkihiippakunnan Tuoreessa oliivipuun lehdessä.

Kappeli-illat kokoavat väkeä

Kappeli-iltojen konsepti lanseerattiin jo vuonna 2007. Ensimmäisessä Kappeli-illassa oli vieraana kirjailija, runoilija ja sanoittaja Anna-Mari Kaskinen ja paikalla 120 henkilöä. Kappeli-iltojen maine alkoi nopeasti kiirimään myös Mynämäen ulkopuolelle ja niistä tuli hyvin nopeasti erittäin merkityksellisiä niin monille paikallisille ihmisille kuin naapuriseurakuntalaisille. Vuosien varrella Mietoisten seurakuntakodilla on vierailut suuri joukko tunnettuja ja vähän tuntemattomampia kasvoja. Joukkoon on mahtunut mm. poliitikkoja, tiedemaailman edustajia, pappeja, toimittajia, muusikoita, urheilijoita, poliiseja, ja näyttelijöitä.

Keväällä 2014 vuorossa oli laajaa huomiota saanut ekumeenisten Kappeli-iltojen sarja, jolloin vieraana oli viiden suurimman Suomessa toimivan kirkkokunnan johtajat eli arkkipiispa Jukka Paarma luterilaisesta kirkosta, arkkipiispa Leo ortodoksikirkosta, piispa Teemu Sippo katolisesta kirkosta, pastori Pekka Havupalo helluntaikirkosta ja kirkkokunnanjohtaja Hannu Vuorinen vapaakirkosta.

Mietoisissa ovat vierailleet myös monet suurelle yleisölle tutut henkilöt kuten kolminkertainen olympiavoittaja Samppa Lajunen, luistelija Mika Poutala, pituushyppääjä Ringa Ropo, nyrkkeilijä Niklas Räsänen, Miss Universum Anne Pohtamo, Dingon kosketinsoittaja Pete Nuotio, terapeutti Tommy Hellsten, muusikot Kristiina Brask, Nina Åström, Jukka Leppilampi ja Pekka Simojoki.

Viimeisen parin vuoden ajan iltojen yleisotsikko on ollut Rosoinen elämä ja Jumalan parantava kosketus. Sarjan sisällä on kuultu kipeitä ja koskettavia stooreja ja elämänkohtaloita. Iltoja on alusta asti isännöinyt ja vieraita haastatellut kappelineuvoston pitkäaikainen puheenjohtaja, toimittaja Pekka Heikkilä. Hän lupaa, että illat jatkuvat tulevaisuudessakin. Luvassa on jatkossakin mielenkiintoisia vieraita, stooreja jotka koskettavat syvältä, aiheita jotka aiheuttavat vahvan sisäisen prosessin.

Kuva Anna-Liisa Hyrsky-Heikkilä

Luvassa on jatkossakin mielenkiintoisia vieraita, stooreja jotka koskettavat syvältä.

Tuttuun tapaan illat ovat aina kaikille avoimia. Perheen pienimmille on tarjolla Mynämäen srk:n lapsityön tarjoilema puuhanurkka. Kahvirahat menevät Yhteisvastuukeräyksen ja oman srk:n diakoniatyön hyväksi.

Kappeli-illat kuten muikin seurakunnan toiminta on nyt yhteiskunnan poikkeustilassa tauolla. Seuraa ilmoittelua seurakunnan nettisivulla ja Vakka-Suomen Sanomissa.

Aki ja Pekka edustavat Mynämäkeä

Mynämäen seurakunta on poikkeuksellisen vahvasti edustettuna kirkon ylimmissä päättävissä elimissä. Pienen seurakunnan on yleensä hyvin vaikea saada omaa edustajaa näille paikoille. 11.2.2020 toteutetussa vaaleissa **Pekka Heikkilä** tuli kuitenkin valituksi kirkolliskokoukseen jo kolmannen kerran peräkkäin ja **Aki Laaksonen** valittiin uutena edustajana arkkihiippakunnan hiippakuntavaltuustoon.

Heikkilällä alkaa 1.5.2020 yhdeksäs vuosi kirkon ”eduskunnassa”. Hän on toiminut viimeiset neljä vuotta myös arkkihiippakunnan edustajana Kirkkohallituksen täysistunnossa. Hän on ensimmäisellä ehdokassijalla myös toukokuun alussa alkavalle uudelle nelivuotiskaudelle.

Pekka Heikkilä haluaa rakentaa kirkolliskokouksessa siltoja eri tavalla ajattelevien ryhmien ja ihmisten välille. - Kirkon jäsenmäärä ja resurssit kutistuvat tällä hetkellä aika dramaattisesti. Seurakuntien on lähivuosina uudistettava koko nykyinen työmallinsa ja -kulttuurinsa. Tämän päivän seurakuntalaiset kaipaavat tiiviimpää yhteisöllisyyttä ja perhettä johon kuulua, paikkaa jossa saa käyttää osaamistaan ja lahjojaan.

Aki Laaksonen toimii jo toista kautta Mynämäen seurakunnan kirkkoneuvoston varapuheenjohtajana. Tässä tehtävässä aloittaessaan Laaksonen oli yksi Suomen nuorimmista. Nyt hänet valittiin ensi kertaa myös arkkihiippakunnan hiippakuntavaltuustoon. Alkavalla kaudella siellä on hänen lisäkseen vain kaksi muuta alle 35-vuotiasta edustajaa.

- Haluan vaikuttaa siihen miltä meidän kirkkomme näyttää tulevaisuudessa. Tuon asioihin nuorta näkökantaa perinteitä unohtamatta, nopeasti muuttuvassa yhteiskunnassa. Haluan vaikuttaa siihen että hiippakunnassa kehitettäisiin enemmän seurakuntien yhteisiä hankkeita, jotta seurakunnat ja niiden jäsenet kohtaisivat paremmin. Hyvä esimerkki tällaisesta on mm Realismi ja toivo -hanke, jossa Mynämäen seurakunta on jo mukana.

Kirkolliskokous on kirkon ylin päättävä elin. Kirkolliskokous päättää kirkon oppia ja kirkon työtä koskevista keskeisistä linjauksista sekä käsittelee kirkon lainsäädäntöä, hallintoa ja taloutta koskevat asiat. Kirkolliskokouksessa on 64 maallikko- ja 32 pappisedustajaa, joista arkkihiippakunnasta on 8 maallikkoa ja 4 pappia. Kirkolliskokous kokoontuu kahdesti vuodessa, 4-5 päivää.

Kirkkohallitus valmistelee asioita kirkolliskokoukselle, huolehtii sen päätösten täytäntöönpanosta. Kirkkohallituksen tärkeimmät päätökset tehdään sen **täysistunnossa**. Sen jäseniä ovat arkkipiispa puheenjohtajana, piispainkokouksen valitsevat kaksi piispaa sekä kirkolliskokouksen valitsevat kaksi pappia ja yhdeksän maallikkoa, yksi jokaisesta hiippakunnasta.

Hiippakuntavaltuusto tukee ja edistää kirkon tehtävän toteutumista hiippakunnassa ja sen seurakunnissa. Se hyväksyy vuosittain hiippakunnan toiminta- ja taloussuunnitelman sekä talousarvion sekä edellisen vuoden tilinpäätöksen.

Hiippakuntavaltuustossa on jäseninä 14 maallikkoa ja 7 pappia.

Teksti ja kuva Anna-Liisa Hyrsky-Heikkilä

Kevät Lampolassa

Lampolan huhtikuu on karitsojen aikaa. Näihin aikoihin on aina yhtä jännittävää avata lampolan ovi ja kurkistaa, mitä karsinoihin kuuluu. Erottuuko jostain jo uusi, heleä määkinä?

Tunnelmallisinta on hipsiä vanhaan kivinavettaan aamuvaihain, kun kylmyys nipistelee villatakin liepeissä, ilmassa leijuu kostea usva ja maisema vasta heräilee uuteen päivään. Kuten ihmislapsillakin, on karitsoilla taipumus ponkaista maailmaan juuri aamunkoiton tunteina. Jos kaikki sujuu hyvin, ovat ne seitsemän-kahdeksan aikaan ensimmäisillä nokosillaan, pörröisinä ja puhtaaksi nuoltuina. Vatsat täynnä lämmintä maitoa.

Aina kaikki ei tokikaan suju käsikirjoituksen mukaisesti, ja silloin on tärkeää, että lampuri on lähellä. Avun tarve voi joskus olla kiinni minuuteista. Yhdelle emolampaalle syntyy yleensä yksi, kaksi tai kolme karitsaa, joskus enemmänkin. Lampolamme karitsaennätystä pitää hallussaan nyt jo edesmennyt Bambi-uuhi, joka sai useammat neloset ja kerran jopa viitoset. Useamman karitsan syntymä merkitsee kuitenkin sitä, että äitilammasta on autettava pesueensa ruokinnassa. Karitsa-aikana keittiön astiakaapista löytyykin useampi tuttipullo, ja jääkaapista lähinavetan ternimaitoa ja viiliä. On aina yhtä suuri ihme, kuinka nopeasti vastasyntynyt, hontelo lampaanalku nousee omille jaloilleen ja lähtee suunnistamaan kohti maidontuoksua.

Jo viikon iässä karitsat hyppivät valtoimensaan, ja kiipeilevät erityisen mielellään päivälevolle vetäytyneiden emolampaiden selkään. Kaikkein rämäpäisimmät tulokkaista jopa surffaavat, eli jäävät seisokelemaan kyytiläisiksi, kun uuhiäidit nousevat ylös ja lähtevät jalottelukierrokselleen.

Joukossa on aina myös pieniä seikkailijanalkuja, jotka ovat sitä mieltä, että maailma on tehty valloittavaksi. Näille intomielille tavalliset karsina-aidat ovat vain pieniä hidasteita, ja ne jaksavat kavuta käytävälle yhä uudelleen.

Kun karitsoilla on muutama viikko ikää, ne saavat omat nimensä ja korvamerkinsä ja sen myötä myös vahvemman identiteetin. Tänä vuonna tulokkaiden tunnuskirjaimena on L. Sopivia nimiä mietitään usein jo ennakkoon, mutta varsinainen nimeäminen viivästetään laidunkauden kynnykselle, jotta nimissä ei tulisi turhia haksahduksia.

Olisihan se nyt hankalaa, jos ”Lempi” osoittautuisi kovin tulisieluseksi. ”Late” ja ”Leijonamieli” tulevat arvatenkin olemaan tämän kevään seikkailijoita. Nimet kannattaa kenties jo nyt laittaa korvan taakse, jos viikarit päättävät lähteä seikkailemaan kylille saakka.

Late ja Leijonamieli tulevat arvatenkin olemaan tämän kevään seikkailijoita.

Nimet kannattaa jo nyt laittaa korvan taakse, jos viikarit päättävät lähteä seikkailemaan kylille saakka.

Teksti ja kuvat Säde Aarlahti / Kirjoittaja on maatalousyrittäjä ja free-toimittaja Mynämäen Mietoisista. Hän on myös kirkkovaltuutettu ja vapaehtoistomija.

Henkilökunnan kuulumisia

Heli Nurmi toimii Mietoisten kappeliseurakunnan vt. kappalaisena 1.1.-31.8.2020. Uusi virkaan astuva kappalainen selviää kevään aikana. Kalanista kotoisin oleva ja pitkään Uudessakaupungissa asunut Heli Nurmi, 50, tunnetaan iloisena, avuliaana ja kekseliäänä naisena, joka innostuu helposti ja jolla on usein monta rautaa tulessa. Toimintatapani ja mottoni on ”Tehdään yhdessä hyvää”.

Perheeseen kuuluu tyttäret Elina 25, Anni 23 ja Iida 20v. Harrastuksiin kuuluu lukeminen ja liikunta. Säännöllinen harrastaminen aina samana viikonpäivänä on kylläkin vaikeaa papin työssä.

-Olen ikuinen opiskelija, kertoo Heli. Tie on kulkenut lasten päivähoitajasta autotehtaan kautta Ukin seurakuntaan lastenohjaajaksi ja sittemmin vapaaehtoistyön koordinaattoriksi, mistä työstä hän on nyt virkavapaalla. Vuonna 2015 Heli valmistui kasvatustieteen maisteriksi sivuaineinani erityispedagogiikka ja sosiaalityö. 2018 Heli valmistui vielä

teologian maisteriksi. Ukin seurakunnasta avautui papin sijaisuus, joka päättyi viime vuoden lopussa.

- Mynämäestä heti tämän jälkeen avautuneen määräaikaisen pestin otin erittäin mielelläni vastaan. Minulla on vahva kutsumus tehdä papin töitä. Kappalaisen paikkaa en valittavasti voinut hakea, koska pastoraalitutkintoni on vielä kesken.

- Sydäntäni lähellä ovat lapset ja nuoret, varsinkin erityistä tukea tarvitsevat nuoret. Juuri nyt minua puhuttelee Raamatun kohta ”Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu”

Teksti ja kuva Anna-Liisa Hyrsky Heikkilä

*Se, joka asuu Korkeimman suojassa ja
yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin:
Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani.
Jumalani, sinuun minä turvaan.*

*Herra pelastaa sinut linnustajan ansasta ja pahan sanan vallasta.
Hän levittää siipensä yllesi, ja sinä olet turvassa niiden alla.
Hänen uskollisuutensa on sinulle muuri ja kilpi.
Et pelkää yön kauhuja etkä päivällä lentävää nuolta, et ruttoa,
joka liikkuu pimeässä, et tautia, joka riehuu keskellä päivää.*

*Herra sanoo:
Minä pelastan hänet, koska hän turvaa minuun.
Hän tunnustaa minun nimeäni, siksi suojelen häntä.
Kun hän huutaa minua, minä vastaan.
Minä olen hänen tukenaan ahdingossa,
pelastan hänet ja nostan taas kunniaan.*